

s farovžem in cerkvo tesno zvezan. Da se pri kozarcu rujnega vina ni pozabilo napivati na zdravje svetlemu cesarju, na zdravje Njih c. kr. namestniku v Gradcu, potem na zdravje takrat še bolnemu g. c. kr. okrajnemu glavarju in njihovemu odposlancu ces. kralj. komisarju gospodu Kankowsky-ju, razume se samo ob sebi. Nazdravljalo se je pa tudi odlikovanemu g. zlatomešniku, pregostoljubnemu hišnemu gospodarju, na zdravje očeta župana, pa tudi na blagor poslavljenega Studeniške fare.

Kakor je g. dopisnik v „S. Post“ popis te svečanosti sklenil s pristréno, vsem iz srca vzeto željo, naj bi ljubi Bog našemu odlikovanemu zlatomešniku dal doživeti še mnogo let, tako sklenem tudi jaz ta svoj borni spis z udano prošnjo do preč. gosp. zlatomešnika, da bi ga blagovolili prijazno vzprejeti kot skromno znamenje hvaležnosti onega svojega učenca, ki jih vedno spoštuje kot prvega svojega kateketa.

Slike na presno (al fresco) v Novicerkvi.

II.

Presbyterij stavljen v gotiškem slogu je sedaj tudi temu primerno prenovljen. Kaj krasno dobil je stene in rebrovje preslikano. Dekoracija gotiška hvali mojstra. Farne cerkve imajo navadno v presbyteriju veliki altar in v njem Sina božjega v sv. Rešnjem telesu, nad tem pa podoba ali kip svojega patrona. Jednako je tudi v Novi cerkvi, katerej farni patron je sv. Lenart. Malo nam je znano iz življenja tega svetnika in še ta betvica ne daje veliko predmetov slikarju. Zato smo pri izbiranju slik v presbyteriju ozirali se vseskozi le na počesčenje sv. Rešnjega telesa. Devet slik, 6 manjših, jedna srednja in dve jako veliki, krasijo stene in vzbujajo v ogledalcu spomine in čute občudovanja, hvaležnosti in ljubezni do Zveličarja, kateremu slast je prebivati pri ljudeh. Prav kakor slavni sv. Tomaž Akvinski poje:

In figuris praesignatur,
Cum Isaac immolatur,
Agnus Paschae deputatur,
Datur manna patribus,

gledamo naslikane preroške predpodobe najsvetejšega zakramenta. Duhovniku obrnivšemu se pred velikim altarjem k ljudstvu, videti je na sredi presbyterija pod obokom prva daritev, katero je očak Noah izstopivši iz svoje ladije opravil na prenovljeni zemlji — žgavno daritev zahvalivši se Bogu s svojo ženo, svojimi tremi sinovi in njih tremi ženami za čudovito rešenje iz valov vesoljnega potopa. Oča nebeški, od mavrice obdan, prikaže se na nebu rekoč: Ta mavrica bodi znamenje zaveze med menoj in vami, da ne bode vesoljnega potopa, ki bi pokončal vse meso na zemlji.

Tik velikega altarja na evangelijske strani

nad prvim oknom daruje pred Abrahamom stoječ kraljevski duhoven Najvišjega skrivnostni Melhizedek, kruh in vino, nad drugim oknom vihti Abraham meč nad svojim sinom Izaakom hoteč ga žrtvovati, toda angelj z nebes mu brani z desnico držec z levico ovna zapletavšega se z rogi med trnje, nad tretjim pripravljajo se Izraelci na izhod iz Egipta povživajoči velikonočno jagnje. Podobno razvrščene so na epistolske strani tri predpodobe najsvetejšega zakramenta: Mojzes izvabljaajoči s palico studeno vodo iz skale in žene izraelske pobirajoče kruh nebeški, čudovito mano, oglednika izraelska noseča velikansk grozd iz obljubljenega dežele in prerok Elija, kateremu onemoglemu in sedečemu pod brinjevim grmom donese angelj kruh z nebes, da zamore tako okrepčan hoditi skozi puščavo 40 dni tje do gore Horeb.

Niže od slednjih šest slik krasite presbyterij dve velikanski sliki, prva steno na evangelijske, druga na epistolske strani. Vsaka je po nad 2 metra široka in nad tri metre visoka. Slika na evangelijske strani nam predstavlja zmagoslavje Kristusovo. Med tem, ko so poprej popisane slike ponarete po slikanej bibliji slovitega umetelnika Schnorra, podaja nam ta prvokrat na presno naslikani „Triumph Christi“, koji nam je v kartonih zapustil vele-slavni dunajski slikar Führich. Kristus sedi kot veliki duhoven nove zaveze na zmagoslovskem ali triumfalnem vozu, kakoršnega so se nekdanj posluževali rimski zmagavci vojskovodje pri slavnih vhodih v večno mesto Rim. V levici drži svetovno oblo z nasajenim križem, z desnico pa svet blagoslavlja. Pred njim sedi kraljica nebeska, sv. Marija roki sklenjeni držeč, kakor bi prosila svojega Sina za nas. Voz vlečejo kot priprega symboli štirih evangelistov: angelj, orel, lev in vol, tiščijo ga pa na eni strani sv. papež Gregor veliki, sv. škof in cerkveni učnik Avguštin, na drugej strani sv. Ambrozij in sv. Tomaž Akvinski, oblečen kot dominikan. Više na strani od voza padajo maliki pred angeljema s plamečima mečema, z nebes pa gleda strmé na čudoviti prizor truma angeljev. Vseh podob in podobic na tej prekrasnej sliki je 32.

Na epistolske strani ravno nasproti popisanej nahaja se druga slika jednake velikosti. Predstavlja nam razmerje Kristusa odrešenika do vernih duš v čistilišči. Iz njegove ranjene desne strani teče kri, katero ponižno klečeči angelj v kelih vzprejema. Angelju temu nasproti kleči Marija proseča milosti in pomoči za uboge duše. Prošnje njene so uslišane, kajti dva angelja uže sprejavata iz čistilišča dve duši. V čistilišču zaostale duše žalosti koprnijo; predstavljajo osebe iz raznih stanov. Med njimi je tudi eden kapucin in zelo na strani v desnem kotu —